

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/111/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614204934
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6614204934.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa BL Telecom collection, s. r. o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 407 150 513, zast. SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 36 862 711, proti odporkyni X., V., nar. XX. XX. XXXX, bytom J., o Y. prímestské X/X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, IČO: 42 326 923, so sídlom v Košiciach, Park Angelinum 2, zast. Mgr. Petrom Masarovičom, advokátom so sídlom v Košiciach, Park Angelinum 2, o zaplatenie 519,99 Eur, na odvolanie vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Lučenec zo dňa 21. januára 2015, č. k. 8 C/90/2014 - 86, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania mení tak, že:

I. Odporkyni právo na náhradu trov prvostupňového konania nepriznáva.

II. Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi Združeniu na ochranu spotrebiteľov OBRANA, so sídlom v Košiciach, Park Angelinum 2 trovy prvostupňového konania vo výške 69,39 € do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka konania na strane odporcu Mgr. V. Masarovičovi, advokátovi so sídlom v Košiciach, Park Angelinum 2.

III. Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi Združeniu na ochranu spotrebiteľov OBRANA, so sídlom v Košiciach, Park Angelinum 2 trovy odvolacieho konania vo výške 15,95 € do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka konania na strane odporcu Mgr. Petrovi Masarovičovi, advokátovi so sídlom v Košiciach, Park Angelinum 2.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 49,99 € tak, že sumu 12,24 € s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 12,24 € od 18. 04. 2011 do zaplatenia, sumu 37,75 € s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 37,75 € od 18. 05. 2011 do zaplatenia, na účet vedený v I. banke, a. s., číslo účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, variabilný symbol XXXXXXXXXXX do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Návrh vo zvyšnej časti zamietol. O trovách rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplynulo, že navrhovateľ sa v konaní domáhal zaplatenia sumy 519,99 Eur, spolu s príslušným úrokom z omeškania z dôvodu, že odporkyňa a právny predchodca navrhovateľa, spoločnosť Slovak Telecom, a. s., uzavreli zmluvu o pripojení, ktorou sa právny predchodca navrhovateľa zaviazal poskytovať telekomunikačné služby, špecifikované v zmluve, odporkyňa a povinná za tieto služby zaplatiť cenu stanovenú v zmluve a tarife ST. Odporkyni bola v dôsledku porušenia zmluvných povinností vyfakturovaná zmluvná pokuta celkom vo výške 519,99 Eur, na službách jej bola fakturovaná suma 37,75 € a 12,24 Eur, zmluvná pokuta vo výške 165,97 € a 304,03 €.

Písomným podaním zo dňa 14. 07. 2014 do konania vstúpil vedľajší účastník. Súd konštatoval, že odporkyňa zostala v konaní nečinná, nakoľko v danej veci podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. ide o drobný spor, súd pojednávanie nenariadil (§ 115a ods. 2 O.s.p.) a vo veci verejne vyhlásil rozsudok. Na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že odporkyňa neuhradila navrhovateľovi cenu poskytnutých služieb v sume 49,99 € (12,24 € a 37,75 €). V tejto časti návrhu vyhovel.

Pokiaľ navrhovateľ žiadal zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 304,03 € a vo výške 165,97 € s príslušenstvom, návrh zamietol s poukazom na to, že súdy Slovenskej republiky určili neplatnosť zmluvnej podmienky dojednanej v zmluvách o pripojení uzatváraných právnym predchodcom navrhovateľa z dôvodu neprijateľnosti podmienky (rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 08. 10. 2012, č. k.: 37 C/4/2012 - 64 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trnava zo dňa 27. 11. 2013, sp. zn.: 10 Co/206/2012).

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. Rozhodnutie v tomto smere odôvodnil tým, že navrhovateľ mal voči odporkyňi čiastočný úspech, neúspešný bol v prevažnej časti a v súlade s citovaným zákonným ustanovením súd žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal. To sa týka aj vedľajšieho účastníka, ktorý podľa § 93 ods. 4 O.s.p. má rovnaké práva a povinnosti ako účastník a teda aj právo na náhradu trov konania v prípade, že právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval. Súd sa nestotožnil s tvrdením právneho zástupcu vedľajšieho účastníka o tom, že vstúpil do konania na podporu spotrebiteľa „ len v rozsahu, v ktorom sú žalobkyňou porušované jeho spotrebiteľské práva“ dôvodu, že vedľajší účastník môže vstúpiť len do celého konania a nie do jeho časti. „Vzniká mu právo na náhradu trov konania v závislosti od výsledku konania. Ak právo na náhradu trov konania vznikne účastníkovi konania, ktorého vedľajší účastník podporuje, má právo na náhradu trov konania v rovnakom rozsahu aj vedľajší účastník. Pri rozhodovaní o trovách konania nemožno izolovane zohľadňovať skutočnosť, že v dôsledku argumentácie vedľajšieho účastníka došlo k zamietnutiu časti uplatnenej sumy, ale je potrebné pri rozhodovaní o trovách konania zohľadňovať celkový výsledok konania “ (uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 15. 08. 2013, sp. zn.: 17 Se/423/2013). Pretože odporkyňi nevzniklo právo na náhradu trov, v konaní nemala plný úspech, vedľajšiemu účastníkovi tiež nevzniklo právo na náhradu trov konania.

Proti rozsudku sa odvolal vedľajší účastník v časti, ktorou bolo rozhodnuté o trovách konania. Rozsudok Okresného súdu žiadal zmeniť tak, že navrhovateľ bude povinný nahradiť mu trovy konania vo výške 82,48 € ako aj trovy odvolacieho konania vo výške 24,49 €.

Uviedol že prvostupňový súd rozhodol o návrhu navrhovateľa, ktorým sa domáhal zaplatenia 519,99 €, ktorá suma pozostávala z 49,99 € za poskytnuté služby zo Zmluvy po pripojení, ako aj so sumy vo výške 165,97 € a 304,03 €, ktoré predstavovali zmluvné pokuty v celkovej výške 470 € z tejto zmluvy.

Z podania vedľajšieho účastníka zo dňa 06. 08. 2014 vyplýva, že oznamuje vstup do konania len v časti, ktorou navrhovateľ uplatnil zmluvnú pokutu vo výške 470 €. Prvostupňový súd návrh v časti zmluvnej pokuty v celkovej výške 470 € zamietol a stotožnil sa s právnym názorom vedľajšieho účastníka. Prvostupňový súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., pričom je evidentné, že procesný úspech odporkyne a teda aj vedľajšieho účastníka, ktorý vystupoval na jej strane, predstavuje 80,70 % (9,7 % - 90,4 %).

Je právne irelevantné, či jednoznačne procesne úspešný účastník, odporkyňa, náhradu trov konania uplatnila alebo nie. Prvostupňový súd náhradu trov konania procesne jednoznačne úspešnej odporkyňi nepriznal, nakoľko si táto žiadne trovy neuplatnila, pretože jej žiadne nevznikli. Na základe procesného úspechu odporkyne však jednoznačne v súlade s § 93 ods. 4 O.s.p. vzniklo právo na náhradu trov konania voči navrhovateľovi vedľajšiemu účastníkovi, ktorý bol voči nemu úspešný v celom rozsahu.

Navrhovateľ v prejednávanej veci spojil do žaloby dva skutkovo a právne samostatné nároky, a to nárok za poskytnuté služby a nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty. Vedľajší účastník vstúpil do konania na podporu spotrebiteľa len v rozsahu, v ktorom boli navrhovateľom porušované spotrebiteľské práva a v tejto časti bol plne úspešný.

Prvostupňový súd nesprávne vyložil ustanovenie § 142 ods. 2 O.s.p.. Nelogicky vyznieva právna argumentácia prvostupňového súdu, ak sám v odôvodnení rozsudku uvádza, že pri rozhodovaní o trovách konania sa zohľadňuje celkový výsledok konania, keď procesný úspech odporkyne a aj vedľajšieho účastníka predstavuje 80,70 %.

Vo vzťahu k účelnosti trov právneho zastúpenia poukázal na článok 47 Ústavy Slovenskej republiky a § 93 ods. 4 O.s.p., podľa ktorého mal vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, teda aj právo dať sa zastúpiť advokátom v súlade s § 24 a 25 ods. 1 O.s.p. realizujúc tak ústavné právo na právnu pomoc pred súdmi.

Vedľajší účastník svojou činnosťou napĺňa ciele politiky EÚ v oblasti ochrany práv spotrebiteľov (čl. 169 Lisabonskej zmluvy, čl. 38 Charty základných práv EÚ, príslušné smernice EÚ a rozsudky Súdneho dvora EÚ ako aj vnútroštátnu právnu úpravu o ochrane spotrebiteľov. Podľa rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C - 279/09 združenie na ochranu spotrebiteľa má právo na advokáta ako aj na náhradu trov konania.

Nakoľko vedľajší účastník mal v konaní plný úspech, t. j. vo výške 470 €, prvostupňový súd v napadnutom výroku vec nesprávne právne posúdil. Pokiaľ by odvolací súd nesúhlasil s touto argumentáciou, vedľajšiemu účastníkovi jednoznačne vznikol nárok na náhradu trov konania podľa § 142 ods. 2 O.s.p., t. j. podľa pomerného procesného úspechu odporcu.

V závere poukázal na skutočnosť, že pokiaľ by sa odvolací súd nestotožnil s právnou argumentáciou vyššie uvedeného, žiadal aplikovať § 150 ods. 1 O.s.p. a navrhovateľovi trovy odvolacieho konania nepriznať. Poukázal na to, že konateľom navrhovateľa, spoločnosti BL Telecom collection s. r. o. je JUDr. Peter Štrpka: Advokátska kancelária SOUKENIK - ŠTRPKA s. r. o. so sídlom zhodným so sídlom navrhovateľa, t. j. Šoltésovej 14, Bratislava, podáva formulárové hromadné žaloby na vymáhanie nárokov navrhovateľa z neprijateľných zmluvných podmienok postúpených na navrhovateľa spoločnosťou Slovák Telecom a. s., vrátane námietok voči vstupu vedľajšieho účastníka do konania a následné odvolania voči uzneseniam o pripustení vedľajšieho účastníka do konania vždy rovnako obsahovo členených.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka sa písomne vyjadril navrhovateľ. Hoci predmetom odvolania vedľajšieho účastníka bola nesprávnosť rozhodnutia o trovách konania, právny zástupca navrhovateľa sa obšírne venoval prijateľnosti dojednanja zmluvnej pokuty, pridanej hodnoty vstupu vedľajšieho účastníka do konania a pomoc v spore v účastníkovi konania.

V bode II. uviedol, že podľa platnej právnej úpravy ako aj z rozhodovacej praxe Súdneho dvora EÚ je sudca všeobecného súdu povinný ex offo prihliadať na nečestné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, čo zabezpečuje, že spotrebiteľ bude mať vždy účinné právne prostriedky na ochranu svojich práv. Z judikatúry Súdneho dvora Európskej únie, z právnych predpisov Slovenskej republiky jasne vyplýva, že súd je povinný ex offo prihliadať na neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách. Vyjadrenia právneho zástupcu vedľajšieho účastníka podľa jeho názoru nie sú potrebné pre rozhodnutie súdu a na ochranu spotrebiteľa a nie sú žiadnou pridanou hodnotou pre spotrebiteľa. Jednotlivé úkony vedľajšieho účastníka preto nie sú potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva podľa § v 142 ods. 1 O.s.p.

Účinky vzniku vedľajšieho účastníctva môžu nastať len v takom konaní, v ktorom sa môže naplniť jeho zmysel a účel, a teda pomoc v spore niektorému z účastníkov. Takýmto konaním môže byť zásadne len sporové konanie, to neplatí pre skrátené konanie, kedy sa táto pomoc môže najskôr prejavíť, až keď bude proti platobnému rozkazu podaný odpor.

Podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka, na ktorého sa vzťahujú ustanovenia § 93 ods. 1, 2 O.s.p., je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn.: 3 Cdo /188/2012 zo dňa 05. 02. 2013.

Následne v bode IV. (bez bodu III.) navrhovateľ poukázal na novelu ustanovenia § 93 O.s.p., v zmysle ktorého pre vstup vedľajšieho účastníka do konania je potrebný súhlas hlavného účastníka.

V bode V. poukázal na domnienku podľa § 101 ods. 3 O.s.p., pričom vyslovil názor, že výzva adresovaná účastníkom konania sa použije vtedy, ak súd bude vyzývať účastníkov, aby sa vyjadril o určitom návrhu, ktorý sa týka postupu a vedenia konania. Ak by súd chcel použiť vyššie uvedené ustanovenie na prípady vyjadrenia sa účastníka konania k vstupu vedľajšieho účastníka do konania, použité tohto ustanovenia neprichádza do úvahy.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadrila.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1, 2 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 1, 2 O. s. p. rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zmenil podľa ust. § 220 O.s.p.

Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu v napadnutej časti, teda vo výroku o trovách konania nie je správny a bolo potrebné ho zmeniť. Výklad, ktorý urobil prvostupňový súd, nezodpovedá zmyslu a právnej úprave trov konania vo vzťahu k zásade, ktorou sa náhrada trov konania riadi, a to je úspech účastníka vo veci.

Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že navrhovateľ sa domáhal zaplatenia 519,99 € s príslušenstvom, návrhu navrhovateľa bolo vyhovené do výšky 49,99 €, vo zvyšku bol návrh zamietnutý, teda vo výške 470 €. Je preto nepochybné, že v konaní bola v prevažnej miere úspešná odporkyňa ako aj vedľajší účastník, ktorý na jej strane vystupoval. Odporkyňa bola úspešná v rozsahu 90,39 %, navrhovateľ bol úspešný v rozsahu 9,61 % ($519,99 \text{ €} : 100 \% = 49,99 \text{ €} : x$). Pomerný úspech odporkyne podľa § 142 ods. 2 O.s.p. predstavuje 80,78 % ($92,39 \% - 9,61 \%$). V tomto rozsahu má odporkyňa právo na náhradu trov konania, taktiež vedľajší účastník na jej strane.

V občianskom súdnom konaní zásadne platí, že každý účastník si platí trovy konania, ktoré vznikajú jemu osobne a trovy svojho zástupcu (§ 140 ods. 1 O.s.p.). Citované ustanovenie upravuje platenie trov konania, nie však ich náhradu.

Právo na náhradu trov konania účastníka, ktoré mu vznikli, ktoré platil (§ 140 ods. 1 O.s.p.) má iba úspešný účastník v konaní. Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p. sa aplikuje v prípade čiastočného úspechu účastníka, to znamená, že úspech nie je 100 %. V takomto prípade súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Rozhodujúcou skutočnosťou je pomer úspechu, teda ak úspech jedného účastníka je vyvážený rovnakým úspechom druhého účastníka (50 % : 50 %), nemožno hovoriť po úspechu toho ktorého účastníka v konaní, v takomto prípade žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania každý si ich hradí v zmysle § 140 ods. 1 O.s.p. sám.

Ak je pomer úspechu evidentný, súd priznáva v tejto pomernej časti trovy konania úspešnému účastníkovi, ako je to aj v rozhodovanom prípade.

Vedľajší účastník má v občianskom súdnom konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, na strane ktorého stojí. Prvostupňový súd svojím výkladom poprel ust. § 93 ods. 4 O.s.p. Prvostupňový súd totiž dospel k nesprávnemu záveru, že odporkyni nevzniklo právo na náhradu trov konania. Práve naopak, ako bolo vyššie uvedené, odporkyni vzniklo právo na náhradu trov konania, a to na základe jej úspechu vo veci. Právo na náhradu trov konania totiž nezávisí od toho, či si odporkyňa náhradu trov konania uplatnila (je to jej subjektívne právo), ale od výsledku konania, úspechu účastníka vo veci.

Prvostupňový súd síce správne uviedol ustanovenie § 142 ods. 2 O.s.p., avšak ho nesprávne aplikoval. Vo výroku rozhodnutia uviedol, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Výrok súdu musí zodpovedať zákonnému zneniu. Takýto výrok by mohol súd použiť v prípade, ak by úspech účastníkov bol vyrovnaný (približne 50 % : 50 %). z výroku vo veci samej však vyplynulo, že vo veci bola v podstatnom rozsahu úspešná odporkyňa. Ak v súlade s § 151 ods. 1 O.s.p. nenavrhol, aby navrhovateľ jej bol povinný nahradiť trovy konania, prvostupňový súd no rozhodnúť tak, že odporkyni právo na náhradu trov konania nepriznáva (hoci naň mala subjektívne právo).

Vzhľadom na výrok, ktorým súd rozhodol o trovách konania tak odporkyne ako aj vedľajšieho účastníka, odvolací súd ho musel zmeniť aj vo vzťahu k odporkyňi na základe vyššie uvedenej úvahy, keďže právo na náhradu trov prvostupňového konania nepriznal.

K námietkam navrhovateľa odvolací súd dodáva, že tento namieta vstup vedľajšieho účastníka do konania ako aj účelnosť priznaných trov konania. Odvolanie je vo svojej podstate obsahovo totožné, ako vyjadrenie navrhovateľa v zo dňa 25. 08. 2014, ktorým namieta vstup vedľajšieho účastníka do konania. O jeho námietke rozhodol prvostupňový súd uznesením zo dňa 23. 09. 2014, č. k.: 8 C/90/2014 - 62 tak, že vedľajšieho účastníka do konania pripustil. Proti tomuto uzneseniu sa odvolal navrhovateľ s rovnakou argumentáciou, v podstate obsahovo totožným podaním ako vo vyjadrení. O odvolaní rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 17. decembra 2014, č. k.: 16 Co/1382/2014 - 72 tak, že napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdil. Pretože navrhovateľ používa opakovane rovnaké námietky (o ktorých bolo rozhodnuté, resp. rozhodované aj v iných konaniach), ktoré navyše s predmetom odvolacieho konania nesúvisia, odvolací súd sa s nimi nezaobrá v rozsahu námietok, ktoré sa netýkajú náhrady trov konania.

Ku konkrétnym námietkam navrhovateľa odvolací súd poukazuje na § 25 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého si účastník môže vždy zvoliť advokáta. Takéto právo teda patrí aj vedľajšiemu účastníkovi. V zmysle čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom. Tak, ako navrhovateľ má právo nechať sa zastúpiť právnym zástupcom, toto právo má odporca, či vedľajší účastník. Zákonodarca v § 93 ods. 2 O. s. p. zvýšil ochranu spotrebiteľov, keď umožnil na strane spotrebiteľa ako vedľajšiemu účastníkovi zúčastniť sa konania právnickej osobe, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, pričom takýmto predpisom je aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Z § 18 O. s. p. vyplýva, že účastníci majú v občianskom súdnom konaní rovné postavenie, to znamená, že aj vedľajší účastník na základe citovaného ustanovenia sa môže nechať zastupovať advokátom, ktorého si zvolí (§ 24, § 25 ods. 1 O. s. p.).

Treba uviesť, že pokiaľ v odvolaní poukazuje navrhovateľ na účelnosť a oprávnenosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania, treba pripomenúť, že o námietke navrhovateľa proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania bolo právoplatne rozhodnuté, opätovná argumentácia v danom smere uvedená v odvolaní nie je rozhodujúca pre posúdenie oprávnenosti trov konania vedľajšieho účastníka. Odvolací súd, senát 15Co, ale aj ostatné senáty odvolacieho súdu, ako aj súdy Slovenskej republiky, k daným námietkam navrhovateľa vyjadrili zásadné stanoviská, ktoré podrobne vyslovili vo svojich rozhodnutiach. Z tohto dôvodu aj odvolací súd poukazuje na odôvodnenie svojich rozhodnutí, kde daná otázka vystúpila do popredia, a to konania 15Co/219/2014, 15Co/303/2014 a mnohé iné, ktoré sú účastníkom konania známe.

K námietke ohľadom prínosu vstupu vedľajšieho účastníka do konania odvolací súd poznamenáva, že súd je síce povinný prihliadať z úradnej povinnosti na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, avšak nič to nemení na tom, že pokiaľ v konaní voči spotrebiteľovi sa uplatňuje premlčaná pohľadávka alebo neprijateľné zmluvné podmienky, čo je bežné, námietku premlčania môže vzniesť odporca alebo vedľajší účastník, pričom je nepochybné, že odporcovia nezorientovaní v danej právnej problematike zostávajú pasívni i napriek tomu, že v konaní môžu byť úspešní. Preto je namieste, aby v ich záujme v konaní vystupovalo združenie na ochranu spotrebiteľa ako vedľajší účastník. Nie je rozhodujúce, ako vedľajší účastník v konaní argumentuje, rozhodujúce je to, či svojím postojom a vystupovaním prispieje k ochrane práv spotrebiteľa, pričom súd konštatuje, že zo stoviek rozhodnutí je zjavné, že vstup do konania vedľajších účastníkov na strane odporcov je účinný. Nič na tom nemení ani skutočnosť, že súd na premlčanie v daných veciach prihliada ex offo.

Je nepochybné, že z judikatúry Súdneho dvora Európskej únie právo na právnu pomoc majú aj právnické osoby, zvlášť v prípade, ak vedľajší účastník je zložený výlučne z laikov v oblasti práva. Daná skutočnosť vyplýva z rozsudku Súdneho dvora Európskej únie (druhá komora) z 22. 12. 2010 vo veci DEB proti Spolková republika Nemecko C-279/09.

Pretože vedľajší účastník vystupujúci na strane odporkyne podľa § 93 ods. 4 O.s.p. má rovnaké práva a povinnosti ako účastník (odporkyňa), vzhľadom na pomerný úspech odporkyne v konaní vedľajšiemu účastníkovi vzniklo právo na náhradu trov konania, ktoré podľa § 151 ods. 1 O.s.p. navrhol priznať vo svojom podaní zo dňa 06. 08. 2014, ktorým zahlásil vstup do konania. Právny zástupca navrhovateľa

žiadal priznať 1 úkon právnej služby vo výške 33,20 € vypočítaný z tarifnej hodnoty veci 470 € ako je režijný paušál za rok 2014 vo výške 8,04 €, spolu 82,48 €.

Odvolačí súd na zdôraznenie, že sa nestotožňuje s názorom právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v tom, že do konania môže vstúpiť len v časti zmluvnej pokuty a preto jeho úspech vo veci by bol v celom rozsahu podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Nič na tom nemení ani to, že navrhovateľ uplatnil jedným návrhom na začatie konania dva nároky. Ustanovenie § 142 O.s.p., ako bolo vyššie uvedené, vychádza zo zásady úspechu vo veci, nie z jednotlivých nárokov uplatnených v návrhu na začatie konania. Úspech vo veci možno s úspechom merať iba vo vzťahu „k veci“, ktorá je predmetom konania v celku. Vedľajší účastník si nemôže vyberať, či vedľajšieho účastníka bude zastupovať v celej veci alebo iba v časti, pretože sa to vôbec prieči v zmysle ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p., z ktorého nepochybne vyplýva, že vedľajší účastník sa môže zúčastniť konania, citované ustanovenie nehovorí, že sa môže zúčastniť konania iba v časti. Navrhovateľ návrhom na začatie konania vymedzí predmet konania, vo vzťahu ktorému sa v konečnom dôsledku zisťuje úspech vo veci. V tejto časti úvahy prvostupňového súdu boli správne.

V prvostupňovom konaní čo právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal 2 úkony právnej pomoci, a to príprava a prevzatie veci dňa 22. 04. 2014 (§ 13a ods. 1 písm. a) a vyjadrenie vo veci zo dňa 06. 08. 2014 (§ 13a ods. 1 písm. c). Podľa § 9 ods. 1 vyhlášky číslo 655/2004 Z. z. základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak. Podľa § 10 ods. 1 základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty je vypočítaná zo sumy 519,99 €. Tarifná odmena za jeden úkon predstavuje 34,86 €, za 2 úkony 69,82 €. K tomu režijný paušál á 8,04 € (§ 16 ods. 3), za 2 úkony spolu 16,08 €, spolu to je 85,90 €. Z tejto sumy pomerný úspech 80,78 % predstavuje odmenu za právne zastupovanie v prvostupňovom konaní vo výške 69,39 €.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 151 O. s. p., keď v odvolacom konaní bol úspešný vedľajší účastník, trovy odvolacieho konania navrhol nahradiť, preto mu ich súd priznal v súlade s vyhl. č. 655/2004 Z. z. za 1 úkon právnej pomoci, odvolanie zo dňa 05. 03. 2015 voči rozsudku vo vzťahu k trovám konania.

Odvolačí súd v danom prípade zastáva názor, že pri výpočte odmeny za právne zastupovanie v odvolacom konaní v prípade, ak odvolanie bolo podané do trov konania s prihliadnutím na principiálnu zásadu, že vo všetkých prípadoch súd rozhoduje rovnako. Túto úvahu odôvodňuje tým, že v súdnej praxi nastalo niekoľko prípadov, keď predmetom konania vo veci samej boli vysoké hodnoty, a predmetom odvolania sa stali len trovy konania vo vzťahu k nesprávnemu výpočtu, ktorý predstavoval rádovo sumy do 10 eur. V takomto prípade by mohla nastať situácia, kedy odmena za právne zastúpenie v prípade rozhodovania o trovách konania by bola nepomerne vysoká a neodôvodnená.

Preto odvolací súd v takomto prípade vychádza zo skutočnosti, že tarifná odmena advokáta za zastupovanie v odvolacom konaní, pokiaľ predmetom je výška priznaných trov, vyplýva z tarifnej hodnoty, ktorá predstavuje výšku namietaných trov konania, pričom tento nárok posudzuje podľa § 10 citovanej vyhlášky, pretože skutočným predmetom konania, v ktorom v danom prípade sa poskytujú právne úkony pomoci, v ktorých advokáti, či účastníci argumentujú, je len výška (prípadne ich odôvodnenosť v priznanej časti) trov konania.

V danom prípade odvolací súd vychádzal z namietanej hodnoty, ktorou je suma 82,48 €. V zmysle ustanovenia § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky potom by patrila odmena advokátovi vo výške 16,60 eur + režijný paušál vo výške 8,39 eur, spolu 24,99 eur. Pretože sa domáhal náhrady prvostupňového konania vo výške 82,48 €, mal len pomerný čiastočný úspech v odvolacom konaní ($82,48 \text{ €} : 100 \% = 69,39 \text{ €} : X$), 68,23 % ($84,13 \% : 15,87 \%$). Zo sumy 24,99 € pomerný úspech predstavuje 15,95 €.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.